

*akkor össze a két szélesen  
elnyúló kart, a kézfej  
vízzel teli gödreit egy  
rajzzá? Olyan már, mint  
egy csillagkép. A képzelet  
és a véletlen szüleménye.*

TOMPA ZSÓFIA

## *A második halmaz*

*Boldog vagyok, mert tudom, hogy mi enyém,  
és mi nem az. Tudom, hogy töredéknyi  
az előbbi, és szinte minden,  
amit valaha magaménak vágytam,  
az utóbbi halmaz tereit tölti ki.  
Boldog vagyok, mert már nem félek  
kimondani véleményemet,  
akkor sem, ha mindenki ellenem fordul,  
mert felismertem, hogy összetartozásaink viszonylagosak,  
és a szeretetet sem szóval, sem hallgatással  
nem befolyásolhatjuk.  
Szabad vagyok, mert nem akarok már szabadulni  
törekény ember-voltom szükségyszerűségeitől.  
Szabad, mert tudom, hogy minden napommal  
telik rendre-rendre az a második halmaz,  
míg végül az első, a töredéknyi,  
a kezdetben tágulni remélt  
kiürül, kiürül teljesen.*

*Terhem könnyű lesz, saruimra  
már nem nehezedik álmaim súlya.*

*Akkor indulhatunk.*